

Prop de 600 persones de la comarca han escollit el guanyador del guardó i els finalistes

Aquest dijous, EL 9 NOU fa públic el premi Vallesà de l'any

Granollers

EL 9 NOU
Aquest dijous, EL 9 NOU farà públic el premi Vallesà de l'any 2006, un guardó que s'entrega per primera vegada. L'acte es farà a la sala Tarafa de Granollers a partir de les nou del vespre. La persona premiada i els finalistes els han escollit directament els lectors del diari entre els vint candidats que durant les darreres setmanes han anat sortint a les butlletes que publicava EL 9 NOU.

En total, prop de sis-centes persones han participat en l'elecció i amb els seus vots hauran decidit el premiat i cinc finalistes que també es coneixeran aquest dijous al vespre.

Durant l'acte públic d'entrega del premi Vallesà de l'any, el Consell Comarcal del Vallès Oriental també lliurarà el Premi de cooperació internacional al desenvolupament humà al sacerdot Jordi Mas de la Garriga. Mossèn Jordi Mas, de 77 anys, treballa al nord del Camerun des de fa 47 anys. Per la seva tasca en aquestes



Part de les butlletes que els lectors d'EL 9 NOU han fet arribar al diari per participar en l'elecció del Vallesà de l'any

terres africanes, rebrà un premi de cooperació d'11.000 euros.

VINT FINALISTES

Els vint finalistes al premi Vallesà de l'any són Joan

Abelló, els germans Castells, Toni Cornellas, Joan Diaz, Pol Espargaró, Carles Gacia, Enric Garcia-Pey, Joan Garriga, Jordi Julià, Josep Maria Lloreda, Jaume Mateu (Tortell Poltrona), Josep Maria Miró, Javier Nieto,

Lluís Oliván, Enric Pedrol, Josep Maria Pou, Fermí Puig, Donat Puig, Agnès Vendrell i Antònia Riera, Mercè Riera i Santi Santamaria. Un d'ells serà proclamat aquest dijous Vallesà de l'any per decisió dels lectors d'EL 9 NOU.

Un jove begut, veí de Canovelles, topa contra una rotonda a Granollers

Granollers

Cinc persones van resultar ferides quan el vehicle on anaven va topar contra la rotonda situada davant de l'antiga empresa Camp, a Granollers. L'accident es va produir diumenge cap a dos quarts de dues de la matinalda a l'avinguda de l'Estació del Nord. El conductor del vehicle, Alberto R.P., de 25 anys i veí de Canovelles, va donar positiu en el control d'alcoholèmia que li va fer la Policia Local. El jove va donar una taxa de 0,70 mil·ligrams d'alcohol per litre d'aire espirat, que comporta l'obertura d'un procediment penal.

Demanen sis anys de presó per a un home acusat de vendre droga a Vallgorguina

Vallgorguina

El fiscal demana sis anys de presó per a Pedro F. B. per un presumpte delictes de tràfic de drogues. L'home va ser detingut el desembre de 2004 a l'exterior de la discoteca Pont Aeri, de Vallgorguina, per vendre droga. L'home serà jutjat aquest dimarts a l'Audiència de Barcelona.

EL BLOC

DIJOURS MERCAT



Francesc Cano

L'EUROPA

A la Fonda Europa, diguem-ho d'una vegada, sempre s'hi ha menjat entre malament i molt malament. Sap greu perquè l'Europa és la bandera per excel·lència de la ciutat, però quan algú de fora amb qui vols quedar bé et demana un bon restaurant a Granollers, no et queda més remei que advertir-li que la llegenda de la Fonda és només això: una llegenda.

L'Europa havia estat un dels temples de la gastronomia catalana dels anys cinquanta. Les seves taules havien acomodat plomes il·lustres de la talla de Pla, Lujan o Montalban i tots sense excepció n'havien cantat públicament les excel·lències. S'imaginem avui qualsevol d'ells al davant d'un plat de la Fonda? S'imaginem com de gruixuts podrien ser els seus qualificatius en adonar-se que el mateix plat que els posen al davant el trobarien amb idèntic gust i forma a l'econòmic Pa amb Tomàquet del costat?

Com a opció empresarial és del tot respectable -admirable, fins i tot-, però encara que només sigui per preservar la dignitat que ens queda com a ciutat, cal que ens reconeguem d'una vegada per totes que l'Europa no és ni de lluny un bon restaurant.

SANT JORDI POLÍTIC

Avui veurem molts polítics, donin-ho per fet. En plena precampanya per les municipals, el Sant Jordi d'enguany constitueix una ocasió immillorable per sortir al carrer. Per aquest dilluns s'espera sol, roses

i llibres, però sobretot un cert empelt de felicitat col·lectiva que acostuma a traduir-se en somriures i encaixades a doll.

Després de constatar al llarg dels últims anys que els polítics llegeixen menys literatura que els analfabets -només em cal recordar que tot un conseller primer em va reconèixer temps enrere que no sabia el nom del llibre que acabava de guardar-, provaré de recomanar algunes lectures d'amics i saludats que caldria no perdre's en un dia com el d'avui. De l'Enric Vila, *Lluís Companys, la veritat no necessita màrtirs*; d'en Francesc Torralba, *L'art de saber escoltar*; d'en Vicenç Villatoro, *El segon tripartit o la desnaturalització de Catalunya*; d'en Joaquim Roglan, *Combat a mort*; d'en Jordi Cabré, *El virus de la tristesa*; de l'Héctor Bofill, *Neopàtria* i d'en Vicent Alonso, la nova traducció al català dels *Assaigs íntegres de Montaigne*.

De la comarca, greu em sap dir-ho, poca cosa. Només Jordi Julià.

HUGUET CONSELLER

Ni tinc ni vull trobar arguments per defensar el con-

seller Huguet de les crítiques que ha rebut durant els últims dies. Després del que hem viscut, la proposta de boicot a Barajas -desmentida pel departament- em sembla de tan poca talla que mereix la destitució fulminant. No obstant això, crec que cal observar amb certa perspectiva altres acusacions que s'han dirigit contra ell, sobretot provinents dels rectorats de les universitats catalanes.

Mirin, no tinc ni la més remota idea de què es queixen aquesta vegada però em consta que tots els consellers que han passat pel departament durant les últimes legislatures -el vallesà Manel Balcells entre ells- han acabat tips dels constants judicis i pressions a què els sotmet el sector.

Els rectorats catalans són un lobby potent en l'engranatge social del país i cada vegada sembla més plausible la hipòtesi que apunta que fan servir aquesta plataforma per pressionar permanentment el departament de forma més o menys gratuïta.

No vull dir que amb les recents queixes no tinguin part de raó, però el seu discurs eternament queixós -tingui el color que tingui la direcció que encapçala la conselleria- fa pensar que el problema no és dels nostres polítics sinó dels mateixos rectorats.



Les propostes d'aquest Sant Jordi inclouen llibres polítics